

[Birgith Mogensen]

jeg en absolut tilhænger af sideordnet opstilling, når der vælges repræsentanter til nævnte styrende råd.

Når det drejer sig om ansættelse af kvinder på mellemleder- og højere lederplan, er der heller ikke tale om reel ligestilling.

Vore nugældende vanesystemer køres hovedsagelig af mænd på de højeste lederposter, og man behøver hverken analyser eller detektivindsats for at konstatere, at mænd er tilbøjelige til at vælge mandlig lederassistance; dette gælder både i den offentlige og i den private sektor.

Personlig tror jeg ikke på, at dette kan eller skal ændres gennem metoden: positiv særbehandling. Jeg finder den idé direkte kvindediskriminerende.

Oprigtigt talt er det min opfattelse, at en holdningsændring er på vej, og naturligvis kan man ikke forbigå en kvinde, såfremt hendes kvalifikationer fortæller, at netop hun kan bestride en opslæt eller annonceret lederstilling.

At Ligestillingsrådet både på dette og på flere andre problemområder har påvirket mænd, kvinder og instanser, er helt sikkert. Rådet har i høj grad været med til at skabe forståelse og holdningsændringer. Derimod har det indtil nu vist sig, at alle anstrengelser for at opnå lige løn for lige arbejde ikke er gennemført, og dette til trods for loven af 1973.

CD mener, at denne uhyggelige og triste nedvurdering af visse kvinders arbejdspræstation, som er lige så værdifuld som en mands, fortsat honoreres med 10-15 kr. mindre i timeløn

Det må og skal der gøres noget ved nu. CD vil meget nøje følge denne form for kvindediskrimination. Moralsk og retfærdighedstænk er dette en meget sort plet, som må fjernes hurtigst muligt, og den nye 1986-lovændring, der siger: lige løn for lige arbejde af lige værdi, må og skal respekteres. Vi kan bestemt ikke være andet bekendt, og i nødsfald kan en domstol sætte denne ulighed på rette plads.

En ting, der også foruroliger mig, er den stadig stigende vold og voldtægt over for det kvindelige køn. Såvel hustru-/samlevnevold og -mishandling som voldtægt er steget med 30-35 pct. inden for de sidste par år. Denne abnorme diskrimination og manglende kvinderspekt må der gøres noget effektivt ved.

Derfor tilstiller jeg justitsministeren et spørgsmål desangående.

At komme hele vejen rundt i problemet ligestilling kan ikke lade sig gøre her i dag. Derfor vil jeg slutte med at sige: statsministerens redegørelse er positiv, og indholdets værdi vil fremtidig vise sig i et gavnligt samarbejde for ligeværdi kønnene imellem – eller måske bedre sagt: ligeværdi mennesker imellem.

(Kort bemærkning)

Ingerlise Koefoed (SF):

Fru Birgith Mogensen siger: det skal ikke gøres på rødstrømpefacon. Og det er da nok rigtigt, at det ikke skal gøres på rødstrømpefacon i dag, for det er ikke længere nødvendigt. Men jeg tør vædde på, at hvis vi ikke havde haft rødstrømperne og deres demonstrationer, deres arbejde for kvindekrisecentre, deres kvindelitteratur, deres tidsskrift Kvinder, deres kvindeteater og deres indslag i radioen om kvinder, kvinders ret til og kvinders krav på ligestilling i dette samfund, havde vi ikke haft debatten så langt fremme, som vi har den her i dag. Derfor synes jeg, vi har grund til at være taknemlige over, at rødstrømperne ville ofre så meget tid og så mange kræfter på at bevidstgøre både mænd og kvinder om kvinders betydning i samfundet, og det kan man ikke afvise ved bare at sige, at vi ikke skal gøre tingene på rødstrømpefacon.

(Kort bemærkning)

Ebba Strange (SF):

Fru Birgith Mogensen mente, at det var kvindediskriminerende at anvende positiv særbehandling. Jeg håber, fru Birgith Mogensen lagde mærke til, hvad både fru Hanne Severinsen og jeg sagde om, at spørgsmålet om, hvad kvalifikationer egentlig er for noget, også bør inkluderes til debat. Som jeg sagde, er der indført positiv særbehandling ved ansættelse i lederstillinger i Århus Kommune, og jeg ved fra folk, der har siddet i ansættelsesudvalgene, at måden, man spørger på, det, man spørger efter, når man spørger efter kvalifikationer, det, man læser efter, når man læser ansøgninger og anbefalinger, bliver noget andet, når man ser på det med nye og friske øjne, med kvindeøjne, og derfor er